

Prima instanță: (Judecătoria Centru municipiul Chișinău) A. Catană
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) D. Manole, Gr. Dașchevici, L. Popova

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Oleg Sternioală
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Ungureanu Marian și Mazur Alexandru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ungureanu Marian împotriva lui Mazur Alexandru cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, prin care au fost admise cererile de apel declarate de Ungureanu Marian și Mazur Alexandru, casată hotărârea Judecătoria Centru municipiul Chișinău din 17 martie 2016 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea înaintată de Ungureanu Marian a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 28 mai 2014 Ungureanu Marian a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Mazur Alexandru cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, Ungureanu Marian a menționat că la data de 04 mai 2012, aproximativ pe la orele 19.00 aflându-se la punctul vamal Leușeni cu automobilul propriu de model "Volkswagen Touran", având liber de vamă a început să deplaseze.

De asemenea, a menționat că Mazur Alexandru, aflându-se la volanul automobilului de model "Renault-Megane" și deplasându-se cu viteză excesivă, a frânat brusc, lovind grilajul metalic, care s-a îndepărtat și a căzut cu roata în gol.

În rezultatul loviturii, grilajul metalic care se afla sub automobilul model "Volkswagen Touran" a lovit de desubt caroseria automobilului, deteriorând-o

complet, provocând un prejudiciu considerabil în sumă de 15.390,62 lei, iar Mazur Alexandru a plecat de la locul accidentului.

La fel, a relatat că poliția rutieră venind la fața locului, a fixat cele întâmplate și de nenumărate ori s-a refuzat în intentarea procedurii contravenționale.

Prin ordonanța Procuraturii Hîncești din 26 decembrie 2013, a fost dispusă intentarea procesului contravențional în privința lui Mazur Alexandru în baza art. 242 alin. (2) Codul contravențional.

Reiterează că conform actului de examinare a autovehiculului din 01 iunie 2012, costul pieselor constituie suma de 13.541,75 lei.

De asemenea, a menționat că costul lucrărilor necesare pentru restabilirea automobilului – dezasamblarea/asamblarea suplimentară, înlocuirea punții din spate, verificarea/reglarea unghiului prăbușire/convergență a roților suspensiei spate constituie suma de 848,87 lei, iar transportarea automobilului din vama Leușeni în municipiul Chișinău cu evacuatorul constituie suma de 1000 lei.

Ungureanu Marian solicită încasarea de la Mazur Alexandru a prejudiciului material în mărime de 15.390,62 lei și prejudiciul moral în mărime de 20.000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 17 martie 2016, acțiunea înaintată de Ungureanu Marian a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Mazur Alexandru în beneficiul lui Ungureanu Marian suma de 50 Euro, 30.665 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 30.000 lei cu titlu de prejudiciu moral și taxa de stat în mărime de 465 lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă (f.d. 136-142 Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, au fost admise cererile de apel declarate de Ungureanu Marian și Mazur Alexandru, casată hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 17 martie 2016 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea înaintată de Ungureanu Marian a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Mazur Alexandru în beneficiul lui Ungureanu Marian prejudiciul material în sumă de 15.390,62 lei, prejudiciul moral în mărime de 5.000 lei și taxa de stat în mărime de 465 lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă (f.d. 175-179 Vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, a fost corectată greșeala strecurată în cuprinsul deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, prin substituirea în partea introductivă a deciziei ”22 noiembrie 2016” cu dispoziția ”29 noiembrie 2016” (f.d. 180 Vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2017, au fost admise recursurile declarate de Ungureanu Marian și Mazur Alexandru, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 și decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători (f.d. 214-219 Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, au fost admise cererile de apel declarate de Ungureanu Marian și Mazur Alexandru, casată hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 17 martie 2016 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea înaintată de Ungureanu Marian a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Mazur Alexandru în beneficiul lui Ungureanu Marian suma de 15.390,62 lei cu titlu de prejudiciul material, suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 465 lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin ordonanța Procuraturii Hîncești din 26 decembrie 2013, s-a dispus intentarea procedurii contravenționale în privința lui Mazur Alexandru în temeiul art. 242 alin. (2) Codul contravențional.

Prin decizia agentului constator din 20 ianuarie 2014, s-a dispus încetarea cauzei contravenționale în privința lui Mazur Alexandru în temeiul art. 242 alin. (2) Codul contravențional, cu aplicarea prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul contravențional (caz fortuit).

La fel, prima instanță a reținut că prin hotărârea Judecătorei Hîncești din 17 octombrie 2014, s-a anulat decizia agentului constator din 20 ianuarie 2014, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014, s-a menținut hotărârea Judecătorei Hîncești din 17 octombrie 2014.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că în acest context, se reține vina lui Mazur Alexandru în comiterea contravenției nominalizate și respectiv, în deteriorarea automobilului ce-i aparține lui Ungureanu Marian.

Astfel, instanța de apel a reținut că urmare a deteriorării automobilului de model "Volkswagen Touran" ce aparține lui Ungureanu Marian, ultimului i-a fost cauzat prejudiciu material, stabilit prin actul de examinare a autovehiculului din 01 iunie 2012 în sumă de 15.390,62 lei.

În consecință, instanța de apel a conchis, dat fiind că în speță în privința lui Ungureanu Marian a fost comisă o faptă ilicită, acesta fiind prejudiciat moral, se impune necesitatea compensării acestuia, fiind apreciat la suma de 5.000 lei, ce constituie o sumă rezonabilă, efectivă și proporțională prejudiciului cauzat.

La 21 august 2017, Ungureanu Marian a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Recurentul Ungureanu Marian, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel nu a încasat cheltuielile legate de evacuarea automobilului deteriorat, cu toate că bonul de plată este anexat la materialele cauzei.

Consideră că suma prejudiciului moral solicitată în quantum de 200.000 lei reprezintă salariul pe durata unui an de zile a unui șofer profesionist în Uniunea Europeană.

De asemenea, a menționat că conform calculelor, suma prejudiciului material calculată de expert este de 909,30 euro echivalentul în lei moldovenești la data de 01 iunie 2012, ceea ce constituia suma de 13.541,75 lei, iar la cursul actual suma constituie 19.050 lei.

La 19 septembrie 2017 Mazur Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată de Ungureanu Marian să fie respinsă.

Recurentul Mazur Alexandru, în motivarea recursului a menționat că în urma

accidentului produs la 01 iunie 2012, automobilul de model "Volkswagen Touran" a fost prezentat și examinat de Societatea cu Răspundere Limitată "Salikov-Consulting", în lipsa sa, fără a fi înștiințat despre data și locul verificării, iar în concluzia la Actul de verificare, lipsește semnătura specialistului M. Șaripov.

Consideră că automobilul a fost deteriorat în alte circumstanțe.

De asemenea, a invocat că prejudiciul solicitat de Ungureanu Marian este exagerat și nejustificat.

Consideră că instanța de apel nu a dat o apreciere obiectivă faptului că prin decizia agentului constatator din 04 mai 2012, acțiunile sale au fost calificate în baza art. 242 alin. (1) Codul contravențional – deteriorarea neînsemnată a automobilului de model "Volkswagen Touran". Mai mult, agentul constatator nu a întocmit procesul-verbal de examinare a automobilului pentru a constata și confirma starea tehnică a automobilului și prin urmare nu a fost constatat prejudiciul cauzat în rezultatul accidentului dat.

La fel, consideră că actul de verificare a automobilului din 01 iunie 2012 este o probă inadmisibilă, deoarece a fost obținută cu încălcarea normelor de drept procedural, deoarece nu a participat la evaluarea prejudiciului.

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 iunie 2017, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursurile au fost declarate la 21 august 2017 de către Ungureanu Marian și la 19 septembrie 2017, respectiv se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Ungureanu Marian și Mazur Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Ungureanu Marian și Mazur Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judcători

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari